

[Socialministeren]

stadig væk må jeg, som jeg startede med, sige, at ligefrem at gøre det til et fast princip, at den gruppe, der er omtalt her, skulle have en ret til en uddannelse, kan regeringen ikke tiltræde.

Torben Lund (S):

Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger om baggrunden for det forslag, der her er fremsat fra socialdemokratiet. Baggrunden er egentlig de erfaringer, man har gjort fra ungdomsgarantiforsøgene, hvor det var meget tydeligt, at netop gruppen af unge enlige forsørgere og specielt enlige mødre havde meget store problemer med at komme i gang med en uddannelse, og hvis man var kommet i gang med en uddannelse så at færdiggøre uddannelsesforløbet. Derudover er der efterhånden gennemført talrige undersøgelser, som bekræfter, at den erfaring, man havde gjort fra ungdomsgarantiforsøgene, er rigtig. Der er her tale om en særlig udsat gruppe, som vi kan tilslutte os at der gøres en særlig indsats over for. Vi forventer nok, at den gruppe af personer, der kan komme i betragtning til § 42-hjælp ud over dem, der får i dag, er en ret stor gruppe. Det kunne blive op imod 10.000 personer.

Vi må vel også konstatere, at som systemet er i øjeblikket, viser det sig klart, at Statens Uddannelsesstøtte ikke kan hamle op med de problemer, som enlige forsørgere har, trods de forbedringer, vi havde til behandling her i folketinget for få dage siden. Statens Uddannelsesstøtte er jo ikke indrettet til at være en social foranstaltning og skal nok heller ikke være det, og der tages altså ikke dér højde for forsørgelsessituationen i tilstrækkeligt omfang.

Meningen med lovforslaget er naturligvis, at vi i så vidt omfang som overhovedet muligt skal bringe disse enlige forsørgere ud af bistandssystemet, og det tror vi nu engang, vi bedst gør ved at give et tilbud om uddannelseshjælp.

Om lovforslagets indhold skal jeg alene sige, at der i forslaget stilles som betingelse for, at man kan få uddannelseshjælpen, at man i øvrigt opfylder betingelsen for at få forbigående bistandshjælp.

Derudover præciserer vi i bemærkningerne meget stærkt, at det, der hedder rådgivning og vejledning på bistandskontorerne, må op-

prioriteres. Vi har jo inden for de seneste år set, at den ene private mødrehjælpsinstitution skyder op efter den anden, og det er egentlig lidt flovt for os at måtte konstatere, at der rent faktisk har vist sig et kolossalt behov for denne private mødrehjælp, hvor man i meget, meget vidt omfang baserer hjælpen på rådgivning og vejledning. Jeg tror her, der virkelig er behov for en øget indsats i kommunerne, ikke blot forud for, at et uddannelsesforløb sættes i gang, men bestemt også under et uddannelsesforløb.

Om hjælpens indhold skal jeg blot sige, at med forslaget her opnår vi jo, at vi ud over almindelig bistandshjælp i form af underholdshjælp og en dækning for rimelige faste udgifter giver en adgang til at yde økonomisk hjælp til de særlige udgifter, der er forbundet med uddannelsen, dels egentlige uddannelsesomkostninger, dels transportudgifter, og måske ikke mindst lægger vi op til, at der skal være en adgang til at få sit barn eller sine børn passet på en forsvarlig måde og samtidig få dækket udgifterne derved.

Om socialministerens vejledning, der blev udsendt i september sidste år, skal jeg blot sige, at jeg da egentlig tror, det var et ærligt forsøg fra socialministeren på at komme denne gruppe af borgere til hjælp, men jeg tror også, med den formulering man har givet vejledningen i form af de eksempler, der er indføjet i vejledningen, at den ikke får nogen særlig effekt i kommunerne. For mig at se er de eksempler, man giver, af så speciel art, at kommunerne næsten kun kan opfatte det som en indskrænkende fortolkning af bistandslovens § 42 og dermed en indskrænkning i mulighederne for at yde hjælp til uddannelse. Derfor mener vi klart, der er behov for, at vi nu fra folketingets side formulerer en egentlig ret for den enkelte enlige forsørgere til at få et tilbud om uddannelseshjælp.

Merete Aarup (KF):

I det lovforslag, som socialdemokratiet her har fremsat, ønsker partiet, at alle enlige forsørgere under 25 år skal have økonomisk hjælp til uddannelse efter § 42 i bistandsloven. Socialdemokratiet ser for denne gruppe unge helt væk fra de nugældende regler, hvorefter unge under uddannelse kan få stipendier og statsgaranterede banklån.